

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617218211
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7617218211.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobcu : R Collectors s. r. o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 8/A, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: R. Y., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 12.498,06 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6. februára 2019 sp.zn. 11 Csp 419/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku V., ktorým súd priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalovanému.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom zo dňa 6.2.2019 č.k. 11Csp 419/2017-287 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5.866,03 Eur s 5,25 %-ným ročným úrokom z omeškania počnúc od 29.3.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní počnúc od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34 % proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

IV. Vzájomnú žalobu doručenú súdu dňa 8.3.2018 zamieta.

V. Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Mal za to, že žalobca poskytol žalovanému úver reálne vo výške 14.700,- Eur (15.000,- Eur - poplatok 300,- Eur), pričom žalovaný uhradil na splatenie tohto úveru žalobcovi sumu 7.279,46 Eur. Keďže úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov žalobe vyhovel v časti zaplatenia skutočne poskytnutej istiny 14.700,- Eur, po odpočítaní žalovaným zrealizovaných úhrad vo výške 7.279,46 Eur a premlčanej časti úveru vo výške 1.554,51 Eur. Zaviazal žalovaného k úhrade zvyšku poskytnutého úveru v sume 5.866,03 Eur a v prevyšujúcej časti požadovanej istiny žalobu zamietol. Výrok IV. o zamietnutí vzájomnej žaloby odôvodnil tým, že žalovaný uplatnil vzájomnou žalobou nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 150,- Eur bez akéhokoľvek odôvodnenia. S poukazom na zmysel ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa súd vysvetlil čo treba rozumieť pod pojmom úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti a konštatoval, že v danom prípade žalovaný uplatnený nárok na primerané zadostučinenie žiadnym spôsobom neodôvodnil, nepreukázal, že práve žalobca je subjektom zodpovedným za porušenie konkrétnych povinností, splnenie ktorých mu bolo uložené na účely ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom, nepreukázal splnenie podmienok na priznanie nároku za prípadnú ujmu, existenciu ujmy a dôvody uplatnenia nároku v požadovanej výške. Na základe uvedeného uzavrel, že žalobca neuniesol svoje dôkazné bremeno, preto jeho vzájomnú žalobu zamietol. Čiastočné zamietnutie žaloby na plnenie z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti

poskytnutého úveru súd považoval v danej veci za dostatočnú satisfakciu žalovaného a to najmä v situácii, keď žalovaný ku dňu rozhodnutia v predmetnej veci bez pochýb žalobcov nárok riadne nesplnil.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Vo vzťahu k výroku V. poukázal na to, že nárok na primerané zadosťučinenie uplatnený žalovaným vzájomnou žalobou posúdil ako nedôvodný, preto ho v celom rozsahu zamietol. Pretože žalobca mal vo veci vzájomnej žaloby plný úspech, priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému.

4. V zákonnej lehote doručil žalovaný Okresnému súdu Spišská Nová Ves podanie označené ako vyjadrenie - žiadosť - v právnej veci odpor proti vydaniu platobného rozkazu o zaplatenie 12.498,06 € s príslušenstvom.

5. Súd prvej inštancie toto podanie podľa obsahu posúdil ako odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363 CSP, pretože z neho nie je zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Preto uznesením zo dňa 26.3.2019 č.k. 11Csp 419/2017-301 uložil žalovanému R. Y.I., nar. X.X.XXXX, bytom L. XXX, aby v lehote do 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia doplnil odvolanie zo dňa 20.03.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.03.2019 v zmysle ustanovenia § 363 CSP a § 373 CSP tak, že uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, z akých dôvodov rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa domáha (odvolací návrh). Poučil ho, že ak odvolanie nebude v ustanovenej lehote doplnené, odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať.

6. V súdom stanovenej lehote doručil žalovaný súdu podanie zo dňa 10.4.2019 označené ako vyjadrenie - v právnej veci odpor proti vydaniu platobného rozkazu o zaplatenie 12.498,06 € s príslušenstvom, v ktorom uviedol, že jeho podanie zo dňa 20.3.2019 nebolo odvolaním, ale iba reakciou na informácie z rozsudku v tejto právnej veci. Uviedol, že predpokladá, že žalobca podá v zákonnej lehote odvolanie voči rozsudku, preto sa chcel vyjadriť k niektorým skutočnostiam. Zároveň jednoznačne uviedol, že nemal ani nemá za cieľ napádať konanie prvostupňového súdu, ktorý bol v tejto právnej veci starostlivý a zodpovedný vo všetkých otázkach v spornej veci, až na tie dve, o ktorých si dovolil informovať súd vo svojom podaní z 20.3.2019. Opakovane uviedol skutočnosti uvádzané v podaní zo dňa 20.3.2019 (a aj v predchádzajúcich podaniach).

7. Zároveň k rozhodnutiu o trovách konania poukázal na dôvodovú správu k CSP vo vzťahu k ustanoveniu § 257 CSP, ako aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 8.12.2011 sp.zn. II. ÚS 563/2011-14 a uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.1.2012 sp.zn. 6 MCdo 5/2011. Opakovane vyjadril, že odmieta platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnemu žalobcovi a obracia sa na súd v súlade splatným znením podľa § 262 ods.1 s použitím § 257 CSP so žiadosťou o zabezpečenie nepripustenia jeho povinnosti platiť akékoľvek súdne trovy protistrane.

8. Žalobca vo vyjadrení k podaniu žalovaného poukázal na to, že sám žalovaný nepovažuje podanie zo dňa 20.3.2019 za odvolanie (má byť iba reakciou na informácie z rozsudku) a nakoľko žalovaný ani žalobca nepodali odvolanie voči rozsudku sú vyjadrenia žalovaného irelevantné a nadbytočné. V zmysle uvedeného navrhol, aby sa nimi súd nezaoberal.

9. Krajský súd posúdil podania žalovaného podľa obsahu, s dôrazom na jeho výslovné vyjadrenie, že podanie zo dňa 20.3.2019 nie je odvolaním (podľa názoru odvolacieho súdu tým mal na myslí to, že nie je odvolaním vo veci samej) a jednoznačné vyjadrenie žalovaného, že nemal za cieľ napádať konanie súdu prvej inštancie (vo veci samej). Z obsahu týchto podaní však jednoznačne vyplynulo, že cieľom žalovaného je dosiahnuť zmenu rozhodnutia o jeho povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania (výrok V. rozsudku), v ktorej súvislosti žalovaný navrhoval aplikáciu ust. § 257 CSP a žiadal, aby súd rozhodol tak, že nebude povinný nahradiť žalobcovi trovy konania.

10. Vychádzajúc z obsahu odvolacích súd podanie žalovaného posúdil ako odvolanie proti výroku V. rozsudku.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia

odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je v napadnutom výroku V. o náhrade trov konania o vzájomnej žalobe (o primerané finančné zadosťučinenie) vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Správne, aj keď stručné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. V prejednávanej spore súd rozhodol o trovách konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, teda vychádzajúc z výsledku konania o vzájomnej žalobe, v ktorom bol plne úspešný žalobca, priznal mu nárok na plnú náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

15. Tento postup súdu bol správny, lebo okolnosti prejednávanej veci, ako na ne poukazuje žalovaný, nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP a ani iné dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP neboli preukázané.

16. V zmysle ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Citované ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon bližšie nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax. Ide pritom o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. K aplikácii vyššie citovaného zákonného ustanovenia dochádza aj z aspektov sociálnych, kedy súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, pričom si vždy všíma aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Dôvody hodné osobitného zreteľa teda buď spočívajú v dôvodoch na strane sporovej strany alebo v okolnostiach prejednávanej spore.

18. Aplikácia vyššie citovaného zákonného ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti.

19. V prejednávanej spore nejde o prípad, kedy prisúdenie náhrady trov úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému by bolo neprimerane tvrdé a vyžadovalo si preto zásah súdu v podobe aplikácie ust. § 257 CSP.

20. Žalovaný v odvolaní a ani vo svojich predchádzajúcich podaniach neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o potrebe aplikácie ust. § 257 CSP v danom prípade, neuviedol, v čom vidí dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemala byť priznaná náhrada trov konania žalobcovi .

21. Z obsahu spisu odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 CSP (t.j. ktoré by odôvodňovali nepriznanie náhrady trov konania žalobcovi ako úspešnej strane sporu v konaní o vzájomnej žalobe), a to ani na strane žalovaného (jeho osobné a majetkové pomery) a ani vo vzťahu k druhu konania alebo procesnej situácii.

22. Zo všetkých uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku V. o priznaní nároku žalobcovi na plnú náhradu trov konania o vzájomnej žalobe proti žalovanému vecne správne, preto odvolací súd rozsudok v tomto výroku v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods.1 CSP v spojení s ust. § 255 ods.1 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho

konania a úspešnému žalobcovi preukázateľne žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).